

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
2. sunnuntai pääsiäisestä, 23.4.2023

Pyhän aihe	Hyvä Paimen
Liturginen väri	Valkoinen
Alttarikynttilöitä	4 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 23
Vanhan Testamentin teksti	Jeremia 23:1–4
Epistolateksti	1. Pietarin kirje 5:1–4
Evankeliumi	Johannes 10:11–16

Virret

Alkuvirsi	375	Kun Herra hoitaa, paimentaa
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	374	Mitä silloin multa puuttuu
Uhrivirsi	378	Kaitse Jeesus, Paimen hyvä
Ehtoollisvirret	739, 735, 731	Sydän levoton janoaa, On lepopaikka, Isä Taivaan
Päätösvirsi	723	Maat ja kansa riemuitkaatte

Kollehtarukous:

Pyhä, Kaikkivaltias Jumala, joka alensit Poikasi nostaaksesi langenneen maailman turmiosta ja pelastit meidät iankaikkisesta kuolemasta. Anna meille turvallinen luottamus siihen, että myös iankaikkisesti saamme iloita luonasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden. Aamen

Saarnateksti: Jeremia 23:1–4

Saarnan aihe He eivät pelkää eivätkä säiky

Johdanto

Jeremiaan kirjan luku 23 puhuu siitä, miten Jumala kaiken Luojana haluaa sydämellisesti pitää huolta luoduistaan, ihmislapsista, joiden kanssa Hän on tehnyt liiton. Luku 23 puhuu väkevästi Jumalan asettamasta paimenvirasta, jonka tehtävänä on kaitsea Jumalan kansaa armossa ja totuudessa. Jeremia, joka palveli Jerusalemissa, eli kovasti ahdistettuna, sillä Juudan kuninkaat ja vanhimmat vihasivat häntä sen Herran sanan tähden, minkä hän puhui. Nyt elettiin v. 606 ennen Vapahtajamme Jeesuksen syntymää. Israelin 10 heimoa oli viety pakkosiirtolaisuuteen Assyriaan v. 722 eKr. Sama kohtalo uhkasi Juudaa ja Benjaminia. Pian Herra antoi Jeremiaan kautta konkreettisen uhkauksen niin papeille kuin kansallekin: **”Minä hävitän heidän keskuudestaan riemun ja ilon huudon, huudon yljälle ja huudon morsiamelle, käsikivien äänen ja lampun valon. Niin tämä maa tulee raunioiksi, autioksi, ja nämä kansat palvelevat Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.”** (Jeremia 25:10–11)

Jumalan Sana Jeremiaan kautta toteutui: kansa joutui pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin seitsemäksikymmeneksi vuodeksi. Vapautus koitti vuonna 536 pakanakuningas Kooresin käskystä (Esa 1:1; Jesaja 41) Saarnatekstistä nousee esiin kaksi asiaa: 1) Paimenvirka ja 2) Armolupaus

1. Paimenvirka (Jeremia 23:1–4)

Herra Jumala huutaa voi-huudon Israelin paimenia kohtaan. Nämä paimenet olivat asian laajassa merkityksessä pappeja, profeettoja ja kuninkaita, sillä näille kolmelle viralle Jumala oli kokonaisuudessaan uskonut kansan ajallisen ja hengellisen kaitsennan. Mutta erityisessä merkityksessä tässä puhutaan niistä paimenista, joille oli uskottu Jumalan kansan hengellinen kaitsenta Jumalan Sanalla, eli papeista. Mutta mitä siis oli tapahtunut? Paimenet olivat raskaasti laiminlyöneet virkansa hukuttamalla ja hajottamalla lampaat, karkottamalla lampaat ja jättämällä heidät oman onnensa nojaan (= ette ole pitäneet niistä huolta). Sanalla sanoen, papit olivat jättäneet Jumalan puhtaan Sanan opettamisen. Konkreettinen esimerkki tästä oli se, että Jumalan lain kirja löytyy vahingossa temppeleistä siivottaessa v. 623 eKr. (2. Kuningasten kirja luku 22). Toinen konkreettinen esimerkki oli se, että Herran temppeleihin oli tuotu epäjumalan Baalin kuvia, joiden mukana haureuden synty tuli Jumalan huoneeseen. Kansa oli siirtynyt uhraamaan uhrikukkuloille ja palvoivat aurinkoa, kuuta ja tähtiä. (2. Kuningasten kirja 23:4–6) Pappien ja väärät profeetat olivat murtaneet oikean jumalanpalveluksen.

Mutta syy ei ollut vain pappien, kuninkaiden ja profeettojen, vaan myös kansan. Olihan kansan sydämiin kirjoitettu tietoisuus Elävästä Jumalasta, iankaikkisesta elämästä ja tulevasta tuomiosta: **”Kaiken Jumala on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden Hän on pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua.”** (Saarnaaja 3:11) Kansa, jonka kanssa Jumala oli tehnyt liiton, oli työntänyt sivuun Jumalan suuret pelastuksen teot, unohtaen kaiken sen, mitä Jumala oli tehnyt vuosisatojen aikana heidän hyväkseen tehnyt, lunastamalla ja pelastamalla kansan lukemattomista vaaroista ja rakastaen heitä sydämellisesti.

Papit olivat mukautuneet tämän maailmanajan mukaan, olivat etsineet omaa hyvänsä ja kansan suosiota, ja olivat raskaasti laiminlyöneet oman virkansa toimituksen. He olivat hyljätessään Jumalan Sanan hyljänneet myös Jumalan, vaikka Jumalan ilmoitus heidän keskellään. Se ilmoitus, mikä Jeremiaan aikana kansalla oli käytettävissä, oli itsessään riittävä, koska Mooseksessa ja profeetoissa oli jo Kristus ilmoitettu ja jumalanpalveluksen Kristus esikuvissa. (Luukas 24:44-45) Jo Jeremiaan aikana Jumalan Sanalla oli viisi ominaisuutta, joista papit ja kansa nyt olivat luopuneet:

- 1.1 **Jumalan Sanalla on auktoriteetti** - Raamattu Jumalan Sanana puhuu tekijänsä äänellä.
- 1.2 **Jumalan Sana on täydellinen** - siitä ei poistaa mitään eikä siihen voi mitään lisätä.
- 1.3 **Jumalan Sana on riittävä** - siinä on kaikki, mitä tarvitsemme Jumalan tuntemiseen.
- 1.4 **Jumalan Sana on selvä** - Raamattu selittää itse itseään.
- 1.5 **Jumalan Sana on Vaikuttava** - Pyhä Henki tekee työtään Sanan.

Tämä kaikki edellä sanottu kuvaa myös Kristuksen kirkon vaihteita läpi vuosisatojen aina tähän päivään asti. Emme voi muuta kuin raskaalla sydämellä todeta, että omassa rakkaassa kotimaassammekin on Herran laitumen lampaista hukutettu ja hajotettu eikä niistä ole pidetty huolta vaan, kuinka moni onkaan karkotettu pois kelvottoman paimenuuden ja myös oman sydämen katumattomuuden tähden. Kuinka moni kuolematon sielu maassamme on, vaikka olisi jo korkeinkin ikäänkin päässyt, täysin tietämätön perisynnin kadottavuudesta, tulevasta tuomiosta, Taivaan ja helvetin todellisuudesta ja erityisesti Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta kaikkia syntisiä kohtaan ja siitä, miten Kristus itse halajamalla halajaa pelastaa kadonneita lampaista, sillä sitä varten Kristus on tullut tähän maailmaan. Jumala armo on kuitenkin mittaamattoman suuri ja Hänen rakkautensa palava meitä syntisiä kohtaan. Sen tähden, Herra itse lupasi Jeremiaan kautta, että Hän herättää heille paimenia, jotka julistavat

Jumalan armon evankeliumia syntisten pelastukseksi: **”Minä herätän heille paimenia, ja he kaitsevat heitä.”** (Jeremia 23:4)

Ystävä, ota vaari Jumalan Sanasta. Katso, ettei se pölyty niin kuin oli kuningas Joosian aikana ja Jeremiaan aikaan asti, niin että se vasta siivoushommissa löytyi. Kokoa Jumalan Sanan aarteita päivittäin, niin kuin Israelin kansan piti koota taivaan mannaa, Kristusta, joka päivälle ravinnokseen.

2. Armolupaus: He eivät enää pelkää eivätkä säiky (Jeremia 23:4)

Jumala tekee työtään Sanansa saarnassa. Jeremia sanoo: **”Eivät he enää pelkää eivätkä säiky, eikä heistä yksikään puutu.”** (Jeremia 23:4) Tämä tarkoittaa armon evankeliumia, sitä, että Jeesuksen ihmiseksi syntyminen, kärsiminen, ristinkuolema ja ylösnousemus on turvakallio jokaiselle, joka uskoo. Jeremia nimittäin jatkaa: **”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä herätän Daavidille vanhurskaan Vesan, Hän on hallitseva kuninkaana, ja Hän on tekevä oikeuden ja vanhurskauden maassa. Hänen nimensä on ’Herra on meidän vanhurskautemme.’** (Jeremia 23:5–6) Tämä on ennustus Kristuksesta. Tässä on sinun turvasi, rauhasi, leposi ja arvosi; Herra Jeesus – sinun vanhurskautesi. Kristus on ottanut päällensä sinun syntiesi rangaistuksen ja Hän tuli kiroukseksi sinun syntiesi tähden. Jeesuksen ostettua sinut vapaaksi synnin, kuoleman ja perkeleen vallasta sinut on nyt ympäröity Jumalan mielisuosioilla; sanoohan Kristus Psalmissa 16 Isälle: **”Nämä ovat ne jalot, joihin on koko Minun mielisuosioni”** (Psalmi 16:3) ja veisaammehan me virressä: *”Verensä tämä kulta on, se tuottaa Isän suosion, Hän otti meidät rakkaikseen, saaliina Pojan itselleen.”* (Luterilaisia virsiä 744:3)

Ystävä, kokoa Jumalan Sanan aarteita pyhästä Raamatusta sydämesi tallelokeroon ja salli Jumalan ravita sinua asettamansa paimenviran kautta syntiesi anteeksiantamisella, Sanan leivällä ja ehtoollisen aterialla, jossa Kristus yhdistyy sinuun ja sinä Häneen. Ehtoollisessa myös Jumalan seurakunta – kanssamatkustajat - liittyvät toisiinsa leivän murtamisessa ja yhteisessä maljassa, murheessa ja ilossa. **”Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka me murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen? Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset.”** (1. Korinttolaiskirje 10:16–17)

Ystävä, Herran Jeesuksen omana sinun ei tarvitse säikkyä eikä pelätä, sillä Jeesuksen veren kautta sinä olet turvassa. Tuota Jeremiaan käyttämää sanaa ”säiky”, käytetään myös Herran puhuessa Joosualle: **”Olenhan Minä sinua käsenyt, ole luja ja rohkea, älä säikähdy äläkä arkaile, sillä Herra sinun Jumalasi on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin.”** (Joosua 1:9) Samaa rohkaisun sanaa käytetään myös Jesajan luvussa 31: **”Niin kuin nuori leijona, murisee saalinsa ääressä, kun sitä vastaan hälytetään paimenten parvi, eikö peljästy (säikähdy) heidän huutoansa.”** (Jesaja 31:4) Ystävä, sinä olet täydellisessä turvassa Vapahtajan Jeesuksen verihaavoissa, vaikka oma liha, omantunnon syytökset ja tämä maailma kuinka huutaisi ja raivoaisi sinua vastaan. Sinä saat pitää saaliisi, toisin sanoen, Herran Jeesuksen veriansion, joka on annettu sinulle vapaana lahjana ja jossa sinulla on Isän mielisuosio. Sinä sanot turvallisesti kaikessa oman sielun raskaassa olossa, omantunnon syytöksissä, oman lihan tuomissa kiusauksissa ja maailman ja perkeleen raivossa, rakkaalle Jeesuksellesi: **”Sinun omasi minä olen, pelasta minut.”** (Psalmi 119:94) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa